

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12249

гр. София, 17.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 17.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разглежда дело номер **5125** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28 от Закона за хазарта (ЗХ) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Ц.Б.С-2009“ ООД срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) за издаване на акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми по подадено искане № 26-Ц-175 от 11.03.2024 г.

В жалбата се сочи, че въпреки надлежното депозиране на искането изпълнителният директор на НАП не се е произнесъл в срока за издаване на акт за възстановяване, поради което се е формирал мълчалив отказ, който на основание чл. 131, ал. 2 ДОПК подлежи на оспорване в 14 -дневен срок от изтичане на срока за произнасяне. Твърди се, че платената еднократна такса на основание чл. 30, ал. 6 от ЗХ относно игрална зала с адрес: [населено място], [улица] е недължимо платена, поради което подлежи на възстановяване. Според жалбоподателя мълчаливият отказ е незаконосъобразен и противоречащ на трайната практика на СЕС, тъй като с така формулираното увеличение на държавните такси с разпоредбата на чл. 30, ал. 6 ЗХ в сила от 01.01.2024 г. се придава незаконосъобразно обратно действие на съответната разпоредба в ЗХ, доколкото в обхвата ѝ попадат организаторите на хазартни игри, притежаващи лицензи, за които вече е заплатена дължимата по-малка такса, какъвто е и настоящия случай.

Ответникът в съпроводителното писмо, с което на основание чл. 152, ал. 2 АПК е изпратил административната преписка не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, като обсъди становищата на страните и прецени представените по делото доказателства, намира жалбата за процесуално недопустима, като просрочена по следните съображения :

Административното производство е образувано във връзка с подадено от „Ц.Б.С-2009“ ООД искане с вх. № 26-Ц-175 от 11.03.2024 г. до изпълнителния

директор на Националната агенция за приходите (НАП) за издаване на акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми, представляваща недължимо платена такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ в размер на 11000 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗХ решенията на изпълнителния директор на НАП се обжалват относно тяхната законосъобразност пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването, като според ал. 2 на същата разпоредба жалбите се разглеждат по реда на АПК. В случая независимо че искането до изпълнителния директор е подадено по реда на чл. 129 от Данъчно-осигурителния процесуален (ДОПК), следва да се прилагат правилата на АПК досежно мълчаливия отказ, а не на разпоредбата на чл. 130 ДОПК. Това е така тъй като недължимо платената такса, която се претендира за възстановяване е по чл. 30, ал. 6 ЗХ, поради което и на основание чл. 28, ал. 2 ЗХ жалбата срещу мълчаливия отказ следва да се разглежда по реда на АПК. Съгласно чл. 57, ал. 2 АПК административният акт се издава в 7-дневен срок от започване на производство, което в случая е започнало с подаване на искането на 11.03.2024 г., тоест органът е следвало да се произнесе до 18.03.2024 г. Според чл. 58, ал. 1 АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът, тоест безспорно се е формирал такъв след 18.03.2024 г., предвид липсата на издаден акт от органа. С разпоредбата на чл. 149, ал. 2 АПК е предвидено мълчаливият отказ да може да се оспори в едномесечен срок от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Безспорно се установява, че искането е подадено на 11.03.2024 г., както и че в срока за произнасяне до 18.03.2024 г., както и към настоящия момент, компетентният орган не е издал акт, в резултат на което се формирал мълчалив отказ, подлежащ на оспорване в едномесечен срок, считано от 18.03.2024 г. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 24.04.2024 г., тоест след срока по чл. 149, ал. 2 АПК, който е изтекъл на 18.04.2024 г. Съдът намира, че в настоящия случай не намира приложението на разпоредбата на чл. 25 ЗХ, съгласно която в 14-дневен срок от завършване на производството и след като приеме, че обстоятелствата са изяснени изпълнителният директор на НАП постановява решение, тъй като тази разпоредба касае решенията на изпълнителния директор свързани с правомощията му по чл. 17 ЗХ, сред които не фигурира такова за възстановяване на недължимо платени такси. Също така съдът намира, че не е приложима и разпоредбата на чл. 92, ал. 4 ЗХ, според която недължимо платени или събрани суми по ал. 1 - 3 на чл. 92 ЗХ и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на ДОПК, доколкото тя обхваща декларирането и установяването на променливата част от таксите по чл. 30, ал. 3 и 4 ЗХ, каквато не е настоящата такса.

В случая се касае за такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ, която е внесена и на дружеството е издадено удостоверение за лиценз за организиране на хазартни игри № 000030-4446 от 15.04.2024 г.

От горното следва извода, че жалбата е просрочена, поради което следва да се остави без разглеждане като недопустима.

Така мотивиран и на основание чл. 159, т. 5 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на „Ц.Б.С-2009“ ООД срещу мълчалив отказ на

изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) за издаване на акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми по подадено искане № 26-Ц-175 от 11.03.2024 г. като недопустима.

Прекратява производството по адм. дело № 5125/2024 г. по описа на Административен съд – София град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: